

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΨΗΦΟΣ

Οι δηλώσεις που έκανε η Κυβέρνηση δια του ἀρχηγού της στη Βουλή, ήταν κατηγορηματικές αυτή τη φορά. Έν τούτοις το πρώτο τους μέρος, έμεινε ήδη ἀπραγματοποίητο. Ο κ. Υπουργός των Έσωτερικών δέν κατέθεσε το σχετικό νόμο για την παροχή της Δημοτικής ψήφου. Βέβαια το πράγμα δέν θά είχε παρά ήθικην αξία, αφού είχε αποφασιστή ότι δέν θά πάρομε μέρος στις Δημοτικές εκλογές του Αύγουστου. Έν τούτοις θάδειχνε τουλάχιστον, έπτω κι' αργά, ότι η Κυβέρνηση θέλει γάναι συνεπής στις υποχρεώσεις, που ανέλαβε προς τα στη Βουλή, αυτή τη φορά. Καί όταν βλέπει κανείς την νέα αδιαφορία της, έχει κάθε λόγο να φοβάται και για την τελική έκβαση του ζητήματος, και τόσο περισσότερο, όσο είναι έντελως πρόσφατη ή αστοργία με την όποία το αντίκρουσε η Κυβέρνηση ως σήμερα, αναβάλλοντάς το για μιὰ όλόκληρη τετραετία.

Η αναβολή αυτή που δέν δικαιολογείται επαναλαμβάνομε με την άρνηση ενός Υπουργού, χαρακτηρίζει άρκετά τη διάθεση με την όποία αντικρούζει η Κυβέρνηση και σήμερα το ζήτημα και δείχνει καθαρά ότι δέν έχει πεισθή βαιθεία για τα αγαθά που θά προκύψουν, στη τοπική τουλάχιστον διοίκηση του τόπου αυτού, από τη συμμετοχή της γυναίκας.

Άλλιώς θά εύρισκε τρόπο να καθιερώσει τη συμμετοχή μας αυτή το ταχύτερο και θά προέβαινε τουλάχιστον στην άμεση έκδοση του Έκτελεστικού Δίτος του νόμου του 1925, ώστε να γίνει δυνατό να λάβομε μέρος στις εκλογές των Νομαρχιακών συμβουλίων, που θά γίνουν στο τέλος Σεπτεμβρίου και στις όποιες πέρνουν μέρος όσοι έχουν «τά προσόντα του εκλογέως έν ταίς δημοτικαίς και κοινοτικαίς εκλογαίς πολιται και επί τη βάσει των ιδίων εκλογικών καταλόγων».

Και όταν ακόμα αρχίζουν να κυκλοφορούν, σε

ασύστατες έστω φήμες, οι νέοι περιορισμοί που θά τεθούν στο μελλοντικό δικαίωμα της συμμετοχής των γυναικών στους Δήμους, χωρίς να διαφεύδονται, αυτό δείχνει, άν όχι ακόμα τη πραγματική διάθεση της Κυβέρνησης να τους βάλει, ύστερ' από τις έντελως αντίθετες δηλώσεις της, όπως τουλάχιστον τη δειλία με την ότοία εξακολουθεϊ να αντιμετωπίζει το ζήτημά μας και που αποτελούν θλιβερή αντίθεση προς την ταχική των άμέσων λύσεων, που μεταχειρίζεται για όσα ζητήματα την ενδιαφέρουν πραγματικά.

Όταν μάλιστα, στις παραμονές των εκλογών, παρουσιάζονται και πάλιν εκτενώς και στον τύπο τα χάλια των Έλληνικών δήμων και όταν άφ' έτέρου επαναλαμβάνονται στερεότυπες υποσχέσεις των μελλοντικών δημάρχων με τα μεγαλεπήβολα σχέδια έξωραϊσμού έξυγίνησης, πρόνοιας κλπ. που θά λησμονηθούν ύστερ' από την έπιτυχία τους για μιὰ νέα τετραετία, αισθάντται κανείς πραγματική αγανάχτηση για την παραμέριση της γυναίκας, που μονάχη ένδιαφέρθηκε και εργάστηκε πραγματικά για όλα τα κοινωνικά ζητήματα και που χωρίς τη συμβολή της, δέν θά δηήρχαν όλοι οι θεσμοί και τα ιδρύματα που άνωδίδονται άπρόσωπα και γενικά στην θαναμαστή Έλληνική ιδιωτική πρωτοβουλία, και που παντού άλλοθι είναι κύρια, έργα του Δήμου.

Κάθε Έλληνίδα πρέπει να νιώσει βαθύτατα την περιφρόνηση αυτή που την πλήττει όχι μόνο σαν άνθρωπο, κοινωνικήν εργάτρια και δημιουργό όταν εκείνοι που διοικούν τους Δήμους προσπαθούν να άμβλύνουν την οικτροή έντύπωση από την κακοδιοίκησή τους, παρουσιάζοντας σε κάθε Έλληνική πόλη για έργα τους. όσα εκείνη δημιούργησε, με την πρωτοβουλία της, την τόλη της, την άφοσίωση και τον καθημερινό μόχθο της. **Μαρία Σβώλου**